

Ovädersnatt.

foto Wille C.

HAMMAR TRYCKAR, SÄTER

POLARHUNDEN

Årgång 9

1980

FEBRUARI

SPHK:s styrelse

Ordf.
Stig Juhlander
Helgo
790 30 INSJÖN
tel: 0247/700 64

Sekr.
Ingrid Hans
Box 433
790 34 SILJANSNÄS
tel: 0247/226 89

Kassör
Bertil Edvardsson
Värkstadsagatan 4
776 00 HEDENORA
tel: 0225/106 28

Styrelse ordförande
Övre Norrländsavdelningen
Karl-Olle Sundqvist
Purnuvaara 2
972 00 GÄLLEVARE
tel: 0975/200 70

Rasrepresentanter
Samojed
Alf Johansson
Gnejsvägen 37
137 00 VÄSTERHANINGE
tel: 0750/259 38

Grönlandshund
Erik Sundin
Slättberg 5452
794 00 ORSA
tel: 0250/406 34

Siberian Husky
Björn Tillberg
Folketshusgatan 7
810 70 ÄLVAKAHLEBY
tel: 026/728 59

KLUBBMÄRKEN

Svenska Polarhundklubbens tygmärken och dekalen finns att beställa hos Ingrid Hans, Pl 433, 790 34 Siljansnäs
Märket föreställer ett tre-spann polarhundar, samt texten SVENSKA POLARHUND
KLUBBEN
Färgen på märket är vitt med blått tryck.

Priset: Tygmärket kostar 5:-
Stora dekalen 6:-
Lilla dekalen 2:-

MEDLEMSAUGIFTER

60 kronor/år för helbetalande medlem
15 kronor/år för familjemedlem

ANNONSPRISER I POLARHUNDEN

1/1 sida 200:-
1/2 sida 100:-
1/4 sida 50:-
Valpannonser o.dyl. 15:- (medlemmar)
75:- (icke medlemmar)

POLARHUNDEN

Materiel till tidsningen skickas till.

Ann-Christin Speles
Usterfors 55
780 41 Gagnef
tel: 0241-61744

Frågor som berör tidsningen be-
svaras även av
Per och Kerstin Frisk
Selbacksgatan 38
781 00 BORLÄNGE
tel: 0243/256 93

Pressstopp för nästa Polarhunden
5 maj 1980

Om en liten utfård

Berith och jag startar med fem hundar framför slädén en blåsig dag i januari. Starten hemifrån är ett mindre inferno med skrikande, ylende, vrålade och ryck och slit i skaklarna innan vi kommer iväg. Jag får med lite tur på mig skidorna, men stavarna står kvar i snön när jag inte längre klarar att hålla "därarna" kvar. "Därarna" är två unghundar på 40. De ska framåt så fort de kommer mellan skaklarna. De tre älore blir uppjagade av stämningen, och de hör inte längre på husses vilda vrål på "liggg". Efter ca 1 km har det lugnat sig något, och vi invänder Berith, som kommer flåsande med kvarglämd utrustning.

Nu ska det bli en något längre tur med övernatningar ute och det tycker Lucas, ledarhunden, ska bli något, istället för kringfjantandet hemmavid. Han slår in på rätt spår utan att jag säger något. Han sneglar bakåt ett par gånger för att kolla in om jag är nöjd, och när jag bekrämer honom får jag två svansvift till svar.

Vi åker över Rekdalskögen där snörev drar fram i den tilltagande blåsten. När vi åker bakom släven lätt framåtlutade, märker vi först inte Lucas kursändring. Han försöker svänga för att ej få vinden mot sig. Åker fram för att prata snällt med honom. Lucas får man inte ryta åt, då blir han tjurigare än en get! Då ser jag att huvudet är igensmetat med drivsnö. Urar av det och gör likadant med de andra hundarna. Det tycker de om och det blir full fart på rätt kurs igen. Vi hamnar i björkskogen och tar en kort rest. Vi brukar alltid binda fast slädén vid en björk, men inte denna gång. Nu är de väl trötta efter motvinden uppe på höjden. Trodde vi. När vi står där med varsin kopp rykande varm choklad, så gör Teo ett ryck och hela spannet drar iväg. Jag jagar efter och berith somlar kvarniiven utrustning igen. Nu märker Lucas att vi inte är med och lyckas vända ute på en glänta, men han vänder för snävt så några klämmer sig mellan skaklarna. Jämmer och pip!

Ja, chokladen ligger utspilld, så vi drar iväg uppåt Blåhammarfjället för att komma in i stationen med samma namn och koka nytt.

Det går fint och problemfritt upp. Vi väger inte lämna spannet utan uppsikt utan selar av, och de får följa med in medan vi fikar. Vi döper om blåhammaren till Blåhammarens, har aldrig varit här utan blåst. När vi kommer ut igen är det en vit vägg av snö och rakt i vår riktning som alltid.

Ska köra ca 1 mil till och enbart utför, så vi kör iväg ändå. Renar dyker upp på ett ställe och det går så skidorna smattrar på det härda underlaget. Renar är alltid ett uppiggande inslag för hundarna, men enbart jobbigt för husse och matte att få alla hundarna dit vi ska. Utför ett brant parti där jag bromsar släden, känner jag att bromsen "knäpper upp" bygelbindningen på ena skidan. Försöker att hålla foten inne i bindningen ändå, men spetsen på skidan hakar i släden och de skiljs åt. Berith kör framför oss och skidan är snart ett par meter bakom, då jag sätter mig på bromsen för att invärta henne. Släppa hela gänget för sig själv igen vägar jag inte. Vi kommer överens om att aldrig köra ensam med detta gäng. Om jag varit ensam härje jag måst släppa kontakten och då hade de eragit iväg utför. Det blir lugnt nere i björkskogen och kalit och uppklarande. Solen har gått ner. Föret är utmärkt och hundarnas svansar väjar. Det är underbart att åka genom stillheten. Vi skrämmar upp några ripor, som seglar iväg alldeles tysta för ovanlighetens skull.

Kommer till stugan vi tängt Evernatta i. Hundarna blir uppkopplade och rullar genast ihop sig. Inom en timme är de åter uppe och skriker efter mat. Vi sitter ett tag tätt intill spisen och smuttar på hett kaffe. Medan värmen sprider sig till övriga delar av rummet, är vi ute och ordnar med utrustningen på släden och ger hundarna mat. Mine skidor tas in för omvalning inför morgonvagnen. Berith kör vallningsfritt. Jag har bättre glid men hon mycket bättre fäste. Ska kanske nämna vilka skidor det rör sig om: Fischer expedition med stälkanter. Från det är liten risk att skada någon hund, men den finns ju. Det går utmärkt att ha bygelbindning på de skijorna. Jag monterade även höilstabilisatorer, och kan nu t.o.m. åka slalom efter släden. Det är bra grepp tack vare stälkanterna, men ganska "slagigt i banan"....

Berith åker på Fischer Super Crown, som har däligt glid men bra fäste. Kanske det har räckt med "fiskfjäll" enbart under trumpet.

Vagen efter är det -15° och en vind som pendlar mellan 15-18m/sek.

Det känns när vi kör mot vinden, så vi blir tvungna att vända och följa med vinden ner i skogen och lä. Vi hamnar i en kåta på kvällen och på natten kryper kvicksilvret ner ytterligare. På tredje dagen kör vi hem åt och jag håller på att förfrysas en fot under en 2 km lång backe där jag får stå och bromsa. Hestun stod på och vi skynade oss in i den.

Wille o berith
"elåsåsen"
Storilen

Pulken 1640 m i Rödbergsbyggen. Tidnivålinne m

En välkänd siluett för turisterna. Numera i nedre Rapadalen. Tidnivå linne.

Nordnytt

Arsberättelse för Övre Norrlandsavdelningen av Svenska Polarhundklubben.

Styrelsen har under verksamhetsåret haft fem protokolförda styrelsemöten, samt ett flertal informella telefonöverläggningar. Styrelsemedlemmar har medverkat i klubbens egen tidning "Polarhunden". Artiklar om ÖN:s aktiviteter har varit införda i maj- och oktobernumrarna 1979.

Avdelningen har haft en rad aktiviteter för medlemmarna:

Januari - Årsmöte och avdelningsmästerskap i Malmberget

Februari - Nordic Marathon

Mars - utflykten till Tjuonajokk

Juni - hundutställning i Gällivare

September - höstmöte i Syväjärvi

December - Suorsaloppet i Tärensö

Januari - midvintertur i Kebnekaisefjällen.

Under året har två styrelsemedlemmar, Christer Johansson och Henrik Taube, lämnat Svenska Polarhundklubben och därmed utträtt ur ÖN:s styrelse.

Malmberget

19 januari 1980

KO Sundqvist *Sön Norrby* *Kjell Meijer* *Björn Ahnfeldt* *Jan-Erik Blomquist*
 Karl-Olle Sundqvist Sören Norrby Kjell Meijer Björn Ahnfeldt Jan-Erik Blomquist

Från årsmötet för Övre Norrlandsavdelningen av SPHK 19/1 1980.

Avdelningens årsmöte blev inte vad vi hade hoppats på. Den skundapesten kastade sin skugga över mötet. Avdelningsmästerskapet var inställt liksom också resten av vårens aktiviteter. Tjugo fyra tappra själar hade dock ställt upp till mötet. Den avgående styrelsen fick ansvarsfrihet, och en ny valdes. Sammansättningen av den nya styrelsen framgår av den i tidningen publicerade listan. Av praktiska skäl har styrelsen koncentrerats kring ett av våra centra här uppe. I år blev det Gällivare. Framtiden får utvisas om det är en lyckad satsning. Den nya styrelsen kommer att ha ett planeringsmöte 19/2, då man kommer att fastställa årets aktiviteter. Tips och idéer är välkomna!

Sön Norrby
 Sören Norrby

Förteckning över styrelsemedlemmar för Övre Norrlandsavdelningen av SPHK

Ordf.	Karl-Olle Sundqvist Purnuvaara 2 972 00 GÄLLIVARE tel: 0975/200 70	vice ordf. Solveig Granat Muorjevaara 972 00 GÄLLIVARE tel: 0970/330 35
-------	---	--

Sekr.	Sören Norrby Kuskvägen 32 972 00 GÄLLIVARE tel: 0970/141 19	kassör Kjell Meijer Forsgatan 9 F 972 00 GÄLLIVARE tel: 0970/137 87 SH
-------	--	---

Björn Ahnfeldt Purnuvaara 3 972 00 GÄLLIVARE tel: 0975/200 73	Jan-Erik Blomquist Pl 869 970 35 TÄRENDÖ tel: 0978/203 18	Rüdiger Kasche Ö Rundgatan 24 970 20 KOSKULLSKULLE tel: 0970/301 49 SH
Thomas Krainer Odlingsgatan 21 970 20 KOSKULLSKULLE tel: 0970/305 78	Leif Lövgren Norhedsvägen 34 972 00 GÄLLIVARE tel: 0970/112 94	

Från Suorsa-loppet i Tärendö 8-9 dec 1979

Årets upplaga av Suorsaloppet gick, som vanligt är man frestad att säga, i kylans tecken; -25° vid starten. Det var i många avseenden ett rekordlopp. Trettio två startande är nästan en fördubbling av fjolårsriffan. Omöjlige Kauko Strand, svensk draghundsmästare -79, såg till att det blev det snabbaste loppet hittills över de 17 kilometerna.

"Vad är Suorsaloppet?", frågar sig kanske nya SPHK-medlemmar. I början av december varje år står Tärendö som värdar för en familjeträff för polohundsägare i norr. Hela byn ställer upp och hjälper till. Arrangörer är Övre Norrländsavdelningen av SPHK genom sin styrelse-medlem Jan-Erik Blomquist. Deltagarna inkvarteras och utspisas i en skola (köttstoppen är berömd!). Tävlingen startar lördag fm och efter loppet och middagen vidtar samvaron med film- och bildvisning - och här finns färgstarka fjäll-luffare, som kan berätta ett och annat! Även om själva tävlandet inte är det viktigaste vill vi gärna nämna de tre bästa i varje klass:

Nome:	1 Kari-Markku Karjalainen	Tammerfors	8-spann SH	46,20
	2 Risto Kammunen	Rovaniemi	6-spann SH-G	53,50
	3 Reijo Jäskäläinen	Tammerfors	12-spann SH	55,20
Nordisk:	1 Kauko Strand	Piteå	2-spann Vo	44,00
	2 Gustav Rönnbäck	Kalix	2-spann G	59,30
	3 Torsten Fredriksson	Skellefteå	4-spann G	1.05,10
Frit:	1 Jan Thelin	Kiruna	3-spann G-SH-Vo	54,00
	2 Maj-Britt Inga	Koskullskulle	2-spann SH	1.06,25
	3 Bengt Dunkka	Hakkas	2-spann SH	1.07,30

De tävlande var mycket nöjda med banprepareringen. Det var bara Cherokees, Christer Gunnarssons Alaskan Malamute (går i brunn-björnklassen), som hade trampat igenom på några ställen.

Väl mött i Tärendö 1980!

Sören Norrby

"Segrarna i Nome-klassen. Det slår gnistor kring Karjalainens 8 Huskys."
Foto: Sören Norrby

"Efter loppet: djupfrysad fisk - hel"
Foto: Sören Norrby

Efter samråd med lantbruksstyrelsens smittskyddsenhet och statssepi-zootologen beslöt SKK:s styrelse 1980 02 04 att under nedan angivna förutsättningar återuppta utställnings och tävlingsverksamheten fr. o. m. 1980 05 01.

Tills vidare skall det för samling av hundar, för utställning och tävlingsverksamhet krävas, att samtliga hundar har vaccinerats mot parvovirusdiarré' minst 2 ggr varav den andre gången minst 14 dagar före den aktuella tidpunkten.

Alt. att av veterinär utfärdat intyg om blooprovtagning & namngiven hund uppvisas. Sådant prov skall ha utförts senast 2 månader före tävling och påvisa imunitet mot parvovirusdiarré'.

Svenska Kennel Klubben

Hems anmärkning

För svenska hundars deltagande i tävling i Norge, gäller samma bestämmelser som för svenska tävlingar (se ovan).

Inga svenska hundar får tävla i Finland före 1/6 1980. Vad som skall gälla därefter får vi meddelande om senare.

Hed.

Polarhundar med ågare i fjällen

Polarhundar med ågare i fjällen.

Min artikel i förra Polahunden angående Polarhundar i fjällen har tydligent läste av många. Jag tackar för telefonamtal och kort. Det är skönt att veta att så många delar min uppfattning, kanske polarhundrasraserna inte är i så akut fara. För er som står i begrepp att dra till fjälls här jag hittat en kul grej, en översättning på de på kartan oftast förekommande lapska namnen.

Jet är Gunnar Östman i Umeå som står för översättningen, unnnar vill göra ett litet tillägg ang. i j ljudet som på Norska kartor stavas ē. Det är kul med de lapska namnen som ni ser anger de ofta formen på fjäll och liknande.

Mitt tips, sej spannet, spänna för och ut och kolla att det är riktigt.

Stig

Betydelsen hos några på kartan förekommande lapska ord

De lapska namnen är i allmänhet terrängbeskrivande och man kan ur dem utläsa mer om terrängens höjd förhållanden, framkonlighet m.m än ur de svenska, som vanligen inte näger någonting om dessa förhållanden.

Uttalsregler i stort

Tonvikten ligger alltid på första stavelsen
o uttalas vanligt som svenska o (i äldre stavning med å)

u uttalas som svenska u

I diftonger (två vokaler ex: ie, ue, ou etc) och trifonger (tre vokaler ex: uoi, uom etc) uttalas alla vokalerna. O uttalas härvid som å

h uttalas som ett svagt tykt ach-ljud

h i slutet av ett ord utgör pluralmarkering i flera dialekter
ex: jauren /ja:ur/

nj eller tj i slutet av ett ord utgör diminutivmarkering och liknar "lilla - lill" till betydelsen av ordet. Ex: vuro + nj ger varanji /lillbergat/ (jir tyskan Hünchien /lille Hans/)

Alle, alep, alsmus
ape

västra, västligare, västligast
stor myr

Huornasj

litet berg men sammenhängen
med ett större

Jaure, jaur, havre
jaurasj, jaursatj (plur: -ah)
jegge, jægge
juuvva
jükka, jükki
jükätj, jükätj (plur: -ah)
jügna

sjö
liten sjö, tjärn
myr
storstenig terräng, blockmark
å, mindre ålv
bäck
jökel

Kaisce
kaisatj (plur: -ah)

spetsigt kront högfjäll
litet spetsigt brant högfjäll

kalau

vad

kaska

mellan, mellansta

kerke, kärke

nion

kiebno

kittel

kielas

(tall-)ned

kuoika

fors

käbba, käbbä

rand mindre bergknalle (i vakt)
trång djupt nedskuren dal ned

kärsna, kärnl

branta väggar (kanyon)

kärtje

vattenfall

kästje

ända, knie, slät

74110n

Lako	slikt trädflös platå i fjällen
licke	långsträckt mindre dal, sänka
lulle, lulop, lulemus	Östra, östligare, östligast
luokta	vik
luoppal, luobbal (plur: -ah)	liten sjö genomfluten av en å, avs forshuvud
luspe	
Njarka	udde, näs
njavve	sträcka, ström utrörka där det rin ner fort men ej forsar
njunnje	bergutspräng, näsa
nuorta, nuortap, nuortamus	örerna, nordligare, nordligast
Padjie, pajep, pajemus	övre, översta
pakte	klippbrant, flygga
paulta	bergs slutning, backe
puouda	borg med kal topp
Roppe, rieppa	djup dal uppefter fjällsida, glaciärnisch
rävve	brännland
Saiava, saivo	helig sjö
savo, sauvon	lugnvatten i älvt, sel
sielke	sygg
stuur, stuerra	stor
suolo, suoloi	S, holme
Tievva	kulle, backe
tjatjo	vatten
tjävelk	bergs-, landrygg
tjuolta	liten höjd upp i själva hälften
tjäkkä, tjäkkå, tjakko	bergs- eller fjälltopp, högfjäll
tjälme	sund
tjärro	bergarygg
tjärro	lägfjäll som gränsar till skogsländet
tuoddar	fjäll
Vagge	bred fjälldal
vallo	mot Öster utskjutande lägfjällarygg
vare	berg, fjäll
varasj, varatj (plur: -ah)	litet berg, fjäll
varto	lägfjäll med smikullar
vuolle, vuolep, vuolemus	nedre, nedersta
Unna, utse, utsep	lilla, mindre
Älive	
Ärje, Ärjep, Ärjemus	mera runt berg eller fjäll, huvud
Ätna	södra, sydligare, sydligast
Ätno, Ätno, Äno	land, jord
	älvt, å

Data - registret

Vi är nu klara med vårt medlemsregister och hoppas att vi lyckats få in alla medlemmar i datan.

Dataregistringen och behandlingen sköts av ett företag som heter Datop och som har specialiserat sig på att bland annat hjälpa föreningar med "pappersexercisen".

Tyvärr har inte alla medlemmar ställt upp på vår väldjan att skicka in medlemsuppgifter men vi hoppas ändå att vi lyckats få med dessa genom att provisoriskt ta med dem enligt de gamla uppgifterna. På detta sätt har vi fått med alla som betalt avgiften för 79/80.

En hel del medlemmar har på baksidan av "gula pappret" skrivit en hel del kommentarer och frågor vilket visar att vi kanske behöver en bättre dialog mellan styrelse och medlemmar. I mest möjliga mån har vi försökt svara men är det någon som blivit bortglömd ber vi er ta ny kontakt och då i första hand med rasråden.

Det har också förekommit en del knorr och misstänksamhet mot dataregistret något som man måste förstå. Vi hoppas dock att medlemmarna har ännu större förståelse för vilken stor nytta vi kommer att få av registret och hur mycket det kommer att underlätta för oss i styrelsen.

Det man främst reagerat mot är att vi vill använda personnummer och anledningen till det är att vi måste ha någon form av identifikation på medlemmarna för att kunna kommunisera med datamaskinen. Att vi då valde personnumret är inte för att få reda på hur gamla ni är även om detta också kan vara intressant, utan för att det är mest praktiskt. Alla människor känner väl till sitt personnummer och det finns bara en person som har det numret och det underlättar enormt och utesluter eventuella fel vid ändringar av uppgifter i dataregistret. För våra utländska medlemmar och djursjukhus m fl som får tidningen har vi möjlighet att använda andra nummer som börjar på 00 resp 99.

För att ni skall se vilka uppgifter vi har om er finns på nästa sida ett avtryck av de medlemsuppgifter vi har om en medlem, nämligen undertecknad.

Så till nyttan med registret!

Adresseringen av kuverten till detta nummer av tidningen har gjorts på etiketter som datamaskinen skrivit ut. På detta sätt slapp redaktionen att för hand skriva 400 adresser!

Vidare får ni som bilaga en medlemsförteckning där samtliga polarhundsklubbens medlemmar finns med uppställda i bokstavserordning. Ni kan ju bara tänka vilket jobb det skulle vara att sortera och skriva ut alla dessa medlemmar!

Till rasråden har vi skickat medlemsmatriklar på de medlemmar som har respektive ras, och till övre norrland och dalarna har vi skickat matriklar på medlemmar i AC-HD resp W-län.

Om någon är intresserad av att dra igång lokalverksamhet kan ni beställa medlemsmatriklar för ert och eventuellt angränsande län.

Längre fram i vår kommer datamaskinen att skicka ut inbetalning

kört på medlemsavgiften och den ser då också till att ni betalar. Om inte kommer en påminnelse varefter ni stryks ur rullorna.

Vad har då kalaset kostat oss? Faktiskt väldigt lite. Själva uppläggning av registret har hittills kostad ca 500 kronor och driftskostnaden per år för nyregistering, ändringar och beställda jobb blir några hundra beroende på hur mycket vi utnyttjar systemet. Exempelvis medlems matriklarna kostar ungefär 50 kr att få utskrivna. Det är alltså blygsamma summor i jämförelse med den nyttा vi har av datan.

Var fjortonde dag har vi möjlighet att lämna in uppgifter till datamaskinen på nya medlemmar, ändringar osv och vi kan då också beställa etiketter, matriklar osv. Dessa uppgifter får vi då efter ca en vecka.

Nu kan det givetvis ha blivit en del fel och vi ber er därför att titta igenom medlemsmatrikeln och kolla uppgifterna. År något fel, eller ni saknar någon uppgift eller kompis så ta kontakt med Ingrid Hans.

Ingrid skall också kontaktas då ni flyttar, byter telefonnummer osv.

De medlemmar som har 000-nummer och således inte har skickat in gulapen ombedes meddela Ingrid sitt personnummer så vi får ett komplett och likformigt register! Meddela också då i vilket län ni bor och vad ni har för hundras.

Har ni några frågor eller funderingar så står jag gärna till tjänst!

Erik

Foto: Erik Sundin

FÖRENINGSTJÄNST

22 SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN REGISTRERUTDRAG 800118 SID 203

MÅNDNUMMER	530630 0075		
NAMN	SUNDIN ERIK		
ADRESS	SLÄTTBERG 5452 794 00 CRSA		
TELEFON BOST	0250-40634	TELEFON ARB	0251-11040
INTRÄDESATÅR		Har vi inte angett oss behöva!	
ELNETTIGHET			
FÖDSELSEÅRÅKN	1953 MAN		
KATEGORI/SEKTION	1 20 1 52 1 86	1 20	Betyder kopparbergs lön (Länsnummer)
TYP AV AVGIFTER	01 = fullbokslade / 52 Betyder Grönbladare Förni 1-5 / 86 Betyder skyrselse suppleant	/ 52	51 Alskukan Malamut 53 Samojed 54 Siberian Husky

* I N D R A C Betyder att avgiften är endast sen första körningen. I det här fallet adressen.

Foto: Mikael Stålberg

"Hur länge sen var det du själv trampade ett skidspår rätt in i skogarna? Ett skidspår som går dit du själv vill - till alla skidors obestämda mål.

Har du glömt mödan och charmen för alla isiga kommunala elljusspår? I så fall - tänk om - och minns vad du en gång ville med din skidutflykt. Om det var tävlingsflåset du ville få i takt, eller om det var vinterskogens stillhet och naturupplevelser du sökte?

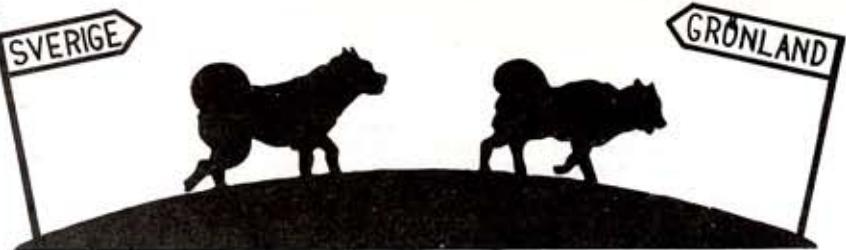
Det ena behöver inte förta det andra, men nu tycks teknik-och prylraseriet ha stakat ifatt även den enklaste form av skidutövning, den att med skidorna som medel söka upplevelser och rekreation i ett insnöat vinterland.

I färdigpreparerade spår, på färdigpreparerade skidor stakar vi oskuldsfullt in i den färdigpreparerade vinterturismens skeppnad - stött i internationell standard - passande alla vintersportbås, lättanterlig och lättmjölk. Som gammal skidluffare önskar jag denna utveckling en tid av bakhalka."

Ove Andersson (Ur turist 2-78)

Foto: Mikael Stålberg

Något om avelsinriktning

Vi har bland grönlandrägarna inte ansett oss behöva något direkt avelsråd, utan avelsarbetet har hittills skett på egena initiativ.

Nu när vi fått ett rasråd skall vi försöka ta tag lite i den här frågan utan att för den skull verka som ett regelrätt avelsråd.

Målsättningen för Polarhundklubben är ju som bekant att bevara polarhundarnas särart, och det är något som vi i grönlandarkretsen tar speciellt hårt på. Till skillnad från tex jakt-hundraserna vars främsta mål är att få fram bättre hundar, skall vi se till att våra hundar är lika bra som tidigare och har kvar de egenskaper som gör dom till grönländare.

Detta gör att databehandling och noggrann avelsuppföljning som är populärt i bland "förbättrarserna" inte är så aktuell för oss. Däremot är det av yttersta vikt att de hundar vi använder i aveln verkligen är rastypiska.

De egenskaper vi skall slå vakt om är främst: Köldhärdighet, medfödd dragvilja, uthållighet och ett öppet och frimodigt temperament.

Inom dessa gränser finns sen utrymme för egna ideal beträffande storlekar, färger osv så länge det rymms inom standarden.

Vi har för avsikt att inventera grönlandrädstammen och plocka fram ett ganska stort antal bra och rastypiska hanhundar som vi kan rekommendera tikkägare. Vi vill undvika att få fram några få poppisshannar som blir alltför flitigt utnyttjade utan ser det som en fördel om det är många hundar som används i aveln förutsatt att de är bra.

Tiken är givetvis lika viktig som hanhunden. Valparna är ju som bekant resultatet av en slumpvis kombination av båda föräldrarnas egenskaper.

Hur har då avelsarbetet hittills bedrivits? Genom att titta tillbaka i registeringsstatistiken ser man att det stora flertalet kullar föds hos rena hobbyuppfödare som bara har en kull någon gång. Av våra tre registrerade kennlar svarar Flåmyren för en mycket hög andel av valparna..

Exakta siffror kommer att redovisats i nästa nummer då vi också har tillgång till 1979 års registreringar.

Spridningen på täckhundarna är med något undantag god men tyvärr måste man konstatera att över hälften av de hundar som används i aveln är helt eller nästan helt okända från draghundsspären. Det gäller inte minst tikkarna.

Det borde vara självklart att alla hundar som används i avel skall vara väldokumenterade goda draghundar och även i övrigt vara goda representanter för grönlandarrasen!

Från Orsa

Eftersom den här vintern är mer snörik, så har vi äkt mycket hundspann hemifrån. Varför ska man aldrig ta bilen först?

Erik Sunnui meu 4 hundar, Hasse Wikström 2 hundar och Börje Ax och jag med 2 hundar gav oss ivrig hemifrån gården på en tvådagarstur med tältning. Jet var skapligt kalit när det bar av ca -20°, men efter en färd på ca 1,5 mil isterut i Orsa och här vi haue sett ut en tältplats hang temperaturen stigit. Vi satte upp tält, åt mat och smakade vid en stor eld tills det blev sovninga, Erik utnyttjade inte tältet utan sov på släden brevia idén. Lagen därpå var det strålande sol och lagom kallt när vi begav oss hem-åt igen bland snötystiga träd.

Annons

Till salu!

Alaskan Malamut valpar födda 2/12 1979
Endast seriösa göra sig besvär
Tel: 0921/142 10 mellan kl 17 - 18.

Till salu!

Grönlandshund 14 månader
Fader flåsmyrens Nalagaq, moder Sv utst.ch. Narsaq av Najanin.
Tel: 0643/202 32 Sven Boierth

Till salu!

Grönlandshundar två st 7 månader och en 15 månader
Dragnitresserade kan ringa ver Litsander tel: 019/24 30 78

Till salu!

Alaskan Malamut valpar födda vecka 8
Tel: 0485/383 68 Ulf Kronudd

Till salu!

2-spann grönlandshundar c:a 2 år tig och hane, säljs till någon som kan bygga hundgård och har gott om tid och tålmod. Spannet går dåligt, men kan bli hur bra som helst.
Tel: 0247/700 64 Stig Julander

Appilukk

Foto: Lillemor Kvist

OM ATT BEVARA RASEGENSKAPERNA

av Göran Ahlström

Svenska Polarhundklubben har som rasklubb åtagit sig att bevara polarhundarnas ursprungliga egenskaper. De väsentliga rasegenskaperna är bruksegenskaperna.

Hundälvare som vill bevara vad man tror är ett ursprungligt utseende på sin ras, men lämnar bruksegenskaperna att förtvina, borde omskola sig till uppstoppare. På så sätt kunde de en gång för alla säkra resens intressanta utseende åt eftervärlden.

Polarhundsklubben vinner sitt syfte i första hand genom att ordna aktiviteter (tävlingar, bruksprov, träningsläger, utflykter) där hundarna får arbeta och genom att med information göra det lättare för hundälvare att börja köra. Helst ska alla vuxna polarhundar arbeta som draghundar.

På så sätt kan man sortera fram de som är värda att avla på. En risk för polarhunden liksom för alla andra brukshundar är de som använder den som sällskapshundar.

Det enskilda fallet är det inget ont i om husse blir nöjd och kan hålla hunden beläten. Dvs i första hand trött, vilket inte är gjort i en handvändning med en arbetshund som i generationer har avlats för att vara energisk nog för heldagsjobb.

Det allvarligaste är att det avlas på dessa optimerade hunder t.ex. efter en utställningsframgång eller för att de är så rara.

Annu värre är det när man avsiktligt avler bort viktiga delar av bruksegenskaperna t.ex. energi eller mental närlighet för att få en mer lätt hanterlig hund. Ni med sällskapshundar av bruksraser: Ta tacksligt tillvara det ni vinner i fråga om mental och fysisk slitstyrka hos hunden. MEN HÅLL TASSARNA BORTA FRÅN AVELN! Ni snyltar på vårt nerlagda arbetste och har inte rätt att fördärva det.

Artikeln är hämtad ur Stockholms Hundägareförenings tidning "hundägare-nytt" december 1979.

SAKDEPATT ELLER TJAFS.

Mitt svar till Stig Julander och Björn Tillberg i okt.nr. av Polarhunden var avsett dels som ett bemötande av deras felaktiga påståenden och uppfattningar, dels som konstruktiv kritik av SPHK och sist men inte minst som ett försök till att skapa en debatt om hur klubbverksamheten för polarhunder ska se ut i framtiden.

Ingrid Hans har tydligent endast sett artikeln som en massa " tjafs ", och hänvisar till vad som finns dokumenterat i gamla protokoll, men den reella verkligheten stämmer inte alltid med protokollen.

Vad gäller SH-ägarnas representation i styrelsen så ser det fint ut på pappret men de har alltid i verkligheten saknat inflytande. Ett typexempel är vad som hänt Maria Karlsson på styrelsemötet den 28/9 79 (se okt.nr.), och varför, Ingrid, har samtliga namn utom Björn T. förr eller senare hoppat av. Angående ny motion så kan jag hänvisa till Årsmötet där Dag Asplund berättade att vi ska lägga fram en sådan till Årsmötet 80.

Det är den viktiga biten i hela debatten, och den bör i mitt tycke vara utformad på så sätt att raserna bildar sektioner med SPHK som administrativt tak. Det innebär att alla frågor rörande resp. ras beslutas av resp. sektion, och det är vad SH-ägarna, den övervägande aktiva delen av dessa, alltid velat. Ensidigheten består bl.a. i Stige flerfaldiga yttranden vid diverse möten, om att om man inte ligger i högt på fjället med sina hundar så ska man inte ha polarhund, och att han inte intresserar sig för dem som inte gör detta. Resultatet av en sådan inställning blir att man ställer en stor grupp av SH-ägare utanför klubben. (se nedan) Vad som är hans personliga inställning och vad SPHK står för är som alltid lite svårt att avgöra när det gäller dess nuvarande ordförande.

Stödet till de som jobbar för SPHK kan ju bl.a. bestå i att medlemmarna får information om arrangemang mer än 3-4 dagar i förväg. Vad som också förvånar mig är att styrelsen utan att reagera åser aktiva medlemmar bli passiva eller t.o.m. hoppa av, man borde i mitt tycke åtminstone försöka ta reda på varför och göranlägning åt det.

Makthungriga är vi vad gäller beslutanderätten och inflytandet över vår ras, Avundsjuka är vi inte på att bestämma över andra raser.

Jag ville tacksam om vi i fortsättningen slapp att bli anklagade för att nedklassa SPHK och allt vad klubben står för och att istället vår kritik blev lite mer konstruktivt bemött.

Så över till Stigs båda artiklar helt kort.

Földhärdigheten hos SH är en av de viktigaste egenskaperna, men även den kan överdrivas. Risken att den ska försvinna hos hundar som lever lite fört om sättet det är i norrländ eller småländ är att jag som liten. Annvatet för att den inte försvinner vilar på uppfödarna, men dessa bör i sin tur ha stöd av ett väl fungerande avelsråd. Varför försvann detta efter ett lyckat försöksår ur SPHK.

Att köra sina hundar både i fjället och söderöver (där det också finns snö) är självklart vad vi ska sträva efter, men vad ska vi göra med de som av en eller annan orsak inte gör detta. Jag menar att det är viktigt att försöker få med dessa på lokala aktiviteter av olika slag, så att vi har en överblick över hela stammen av hundar och inte enbart den del av dessa som körs aktivt.

Slutligen skulle jag som Stig vilja komma med en stilla undran.

Anser du (Stig) att du är så mycket mer kompetent att avgöra frågor rörande SH än Maria Karlsson. Det är nämligen inte frågan om vilken SH-ägare som blir vald, utan om vem som väljer. När du inser det kanske du också inser varför SvSHK bildades

Arne Haag

P.S. Apropå information till medlemmarna så finns det säkert fler SH-ägare än jag som är intresserade av att veta vem som efter Marias avgång har hand om frågor rörande vår ras. DS

A N N O N S

GLACIÄRENS KENNEL
15-ÅRIG ERFARENHET AV GRÖNLANDSHUNDAR
VALPAR KAN TINGAS
OM DU VILL VETA MERÅ SÅ RING TILL ARNE BLOMBERG:
TEL: 0158/117 68 ELLER 0753/766 66

Jag har varit medlem i SPHK några år nu och även läst tidningen Polarhunden. Den första tiden var det med glädje man läste tidningen när den kom, det stod så mycket om duktiga hundar och deras förare/ägare, även utställningsresultat fanns med ibland, och diverse tips när det gällde utrustning både för hundar och männskor. Visserligen fanns det då en och annan artikel om hur en siberian husky skulle se ut och fungera, och vissat kantade jag att også på min egen och unrade var jag skulle placera henne, men fungeringarna slutade med att hon var alldeles utmärkt och motsvarade mina krav.

Ven tidningen nu? Det skall diskuteras, inte tu tal om det, men decembernumret gjorde sig ledens för jag förstår nu att jag inte är en värdig polarhundägare. Ett fel är att jag bor för långt söderut i vört land, ett annat fel är att jag inte har möjlighet att bo på fjället under vintern för att mina hundar shall få kämpa på sitt ursprungsklimat. Even om jag skulle vilja vistas på fjället under vintern får det inte, jag har ett arbete att sköta, och har barn den lagstadgade smästemrätten att utnyttja. Jag avundas er som har möjlighet att vistas på fjället så mycket ni önskar. En anledning till varför jag inte kan ge mig ut på de fjällturer jag skulle ønska är att jag saknar kunskap om fjällens vintertid, och eftersom jag inte vill belasta vår fjällräddning ytterligare, så stannar jag hemma. Jag hörde högsta på någon utbildning eller tur i SPHK:s regi, med erfaret folk som ledare, med efter decembernumret av tidningen hörjat jag inte längre. Jag har full förståelse för, att om man har hittat sitt "smältronställe" vill man ha det för sig själv, och egentligen är det ju upptill var och en att skaffa sig den kunskap som behövs för att klara av naker och ting. Smärtid har jag trott att bildar man en förening eller är medlem i en, så är det för att medlemmarna skall göra något tillsammans, eller har jag trott fel? Jag vet också av egen erfarenhet att det är svårt med föreningsarbete och att styrelsen får utstå mycket kritik, både befogad och o-befogad, men det får man räkna med.

Ja, det är ledasamt att det tydligt finns polarhundägare som inte borde ha polarhundar, men är det rätt att blandra ägaren för det? Är det inte uppfödarens skyldighet att i sv. tve-samma fall se till att den valp som säljs kommer till en person som kan godkännas som

polarhundägare? Att senare komma och tala om att det är fel männska som har skaffat sig en polarhund, tycker jag är att skjuta ifrån sig ansvaret, för månar man om rasen skall man se till att valparna kommer i de allra bästa händer. När det gäller samojeten, köps den av de allra flesta som sällskapsdjur, för hur många vet att det är en polarhund? Det är inte heller så konstigt, för samojeten har bara sedan några år hört hemma officiellt i SPHK, tidigare var det SSD. Jag tycker mig också märka, att samojeten endast visar ett ljumt intresse från SPHK:s sida. En tanke slår mig; kanske är tiden mogen för att låta Samojedringen ta hand om samojeterna och Sv. Siberian Huskyklubb ta hand om huskierna. Kvar i SPHK skulle då bli den minst förstörda polarhunden, dvs grönlandaren och Alaskan Malamute, som bör vara än mindre förstörd eftersom den kom hit senast. Hållningar till såväl bra som dåliga polarhundägare.

Ingrid Agefeldt
Alkvettern, Karlskoga

Matte till fyra friserade stuggrisar och två polarhundar (om än med tvekan) dvs siberian huskies.

Liten har blivit stor - och draghund-. Det trodde ni inte!

Foto: Matte

En ganska naturlig reaktion, när man läser SPHK och fjället, sid 1 i December, är att gå i sveromål.

Om du Stig accepterar polarhundar i Sverige, vilket du tydligt gör, då har du självfallet tillåtit dem breda ut sig över riket. Att maxima-
mera antalet ter sig helt utväntigt.

Vad vi ska göra och inte som du säger "kan göra" är inte i första hand att ställa krav på hundarna, utan på oss själva, hundägare respektive uppfödare.

Utan denna bit spelar det absolut ingen roll vad du sen ställer för krav på våra Polarhundar.

Att din påverkan kritiseras oftare än SPHK:s verksamhet, som du säger, kan man kanske förstå då du i mitt tycke i denna artikel rör dig i begrepp som ej är riktigt helt relevanta, och får nog som ordförande finna dig i sådan kritik om du ej nyanserar dig.

Vad sen gäller "olycklig geografisk spridning" då inte bara S.H. utan gäller de andra tre i samma utsträckning, torde i mitt tycke inte vara det största hotet. Det småländska höglandet bjuda på i mångt och mycket norrländslikt landskap, snö saknas ej heller. Det skånska slättlandet kan bjuda på väl så hårt väder, dess fuktiga klimat kan vid någon minusgrad jämföras med -20° i norr.

Vet är ytterst Polarhundsägaren som var han än befinner sig missköter dess speciella egenskaper ex.vis genom att låta den vistas inomhus. Det är uppfödaren som säljer till Johansson 4 tr. i Mora eller Persson 5 tr. i Sibbhult, samt att de kanske i större utsträckning borde kontrollera varför just den vill ha en polarhund, vad för sorts hem kommer den till o.s.v.

Skulden ligger ytterst till jag mena till de som säljer Polarhundar och nonchalant släpper sina hundar för lätt till fel miljö.

Vad gäller de ännu få A.M. i Sverige som tydligt enbart ännu låtit visa sig via utställningsresultat, vill jag låta vara osagt, men att insinuera att de "klemmas bort på dess egenskaper" är nog sanningen ej överensstämmende. Det kan ju förhålla sig så och då inte enbart hos A.M. Ägare utan gäller nog en del av de övriga rasernas hussar och mattrar, att de inte är intresserade av tävlingsformen. Vi glömmer helt bort att på vår jord saknas helt den naturliga tävlingsindividens, mer än vad människan vill göra den till, vill människan det - så låt henne, men påtvänga inte andra djur detta.

Det räcker med gladiatorspel runt landet 50.000 på V 65 Solvalla eller 1 kg kaffa på skarpnäck.

Polarhundens naturliga och ursprungliga miljö är att transportera från en plats till en annan och då inte med sådana tidsmarginaler att man kan kalla det tävling. Detta har varit A o U för människa - hund under lång tid.

Vår tids fäfängda människa ser allt som en utmaning och skyr inga medel, - tänk att få vara bäst, att äga största, kraftigaste, snabbaste och vackraste hunden. Att det skulle drabba Polarhunden och dess skötare, ingår bara som ett led i vår utveckling.

Om jag inte mistar mig är det väl bl.a. tävlingssidan de båda Polarklubbarnas käbblar fram och tillbäaka om. Ingenting är väl mer naturligt då det finns en Polarklubb ob flera reser är inblandade bildar sektioner för de olika raserna och där arbetar för respektive, för att sen gemensamt i klubben fatta beslut.

Dessa rader kan ses som smä aphytingar eller tänkvärda ord, beroende på om vi vill besvara eller..... med de möjligheter vi har.

Hälsningar Jack Andersen

UTSTÄLLNINGAR

15 maj i Nors

Anmälningsblanketter kan rekvisiteras från, samt returneras till Nils-Arne Törnlöv, Fridhem Malmby, 152 00 STRANÅS tel: 0152/253 92.

Domare EVA EKSTAM

Avgifter:	Ökl, ukl, chkl	65:-
	Vet.kl	35:-
	Valpklt 6-12 mån	35:-
	Lydnadsprov	30:-
	Karaktärsprov	25:-

Avgifter insättes på SPHK:s postgiro nr. 39 72 45-2. Sista anmälning-dag 15 april.

Övriga utställningar under 1980.

31 augusti i Älvkarleby (Årsmötesutställningen)

Domare: Carin Slättne/meddelas senare

4 oktober i Alingsås

Domare: Bertil Stad-Eren

Det var en gång, en liten stad, långt uppe i den Svenska fjällvärlden. Ja, jag tror att det skulle kunna vara någonting ditåt. Nåvälv, i den lilla lilla staden fanns vid en liten liten gata ett litet litet hus. Det lilla huset hade små små fönster. Inne i huset fanns det små små rum, där det bodde två normalstora männskor.

Utanför det lilla lilla huset, fanns en stor stor hundgård. I den stora stora hundgården fanns, två stycken hunder. Det ens var en fantastiskt vacker fröken, av släktet Siberian Husky, en verklig skönhet, det andra var en ung herra, butter och enväs, men väldigt charmig. Den lilla fröken hette Marit, och den unga herrn hette Josef. I det lilla huset visste man att lilla Marit snart skulle visa tecken på att hon skulle bli kvinna, hon förväntades att få en av sina två gånger årligen återkommande perioder. Marit var förälskad i Josef, så hon hade inte för avsikt att visa någon av de två männskorne att den väntade perioden hade kommit. Hon hade istället för avsikt att göra sin debut som kvinna, med hjälp av sin älskade Josef.

Nåvälv, Marits uträkning gick i lås. När de två männskorne fortfarande gick och väntade på Marits period, så uppträckte de till sin förskräckelse att Marit var havande. Men Guds Gud sa man, det går inte för sig, Josef som ju är av släktet Grönlandshund. Fy Usch. Det kommer ju att bli Grönlands Husky, vad ska våra kamrater i Polarhundsklubben säga?

Iftersom de två männskorne älskade sin lilla Marit, så vistog man inga åtgärder. Nåvälv dagarna gick, veckorna gick, man närmade sig julen. Juleftonen kom, himlen var helt klar, stjärnorna lyste, månen visade sitt allra fulaste ansikte. I den store stora hundgården hände märkliga saker. Ttt gossebarn var fött, i Guds Faderns och den Helige Andes namn. Hans namn var Jisses. Jisses var ett fantastiskt vackert barn. Han var väldigt levnadskraftig, han åt av sin moders bröst, han växte, och växte, och växte. Hans päls var silverglänsande, med dekorativa inslag av svart.

En dag dök tre vise män upp, en av dessa var föresten en kvinna, hon hade långt svart hår, hon kallas för Maria Magdalena. En annan var en man som talade ett väldigt sött dialekt, han heter Stig Gabriel. Den tredje, ja det var ingen som visste vad det var för en. Det enda man visste, var att han hade ögon som en Siberian Husky, när dessa tre fick se lilla Jisses, då skrek man, sabotage, FY USCH. Detta går inte alls för sig, det här måste vi sammanträda om, sagt och gjort, man sammanträde, på dagen på natten. En vecka, en månad, ett år, flera år. Det enda hörbara resultatet var hessare och hessare stämmer. Under tiden hade lilla Jisses växt, och blivit en stor stark och vacker Grönlandshusky. Han drog släder, han drog pulkor. Han drog ved, han drog helm, han drog packning och han drog historier. Hans männska anmälde honom till en tävling om starkaste polarhunden, han vann överlägset. Hans männska anmälde honom till en tävling om snabbaste polarhunden, han vann överlägset.

Hans männska anmälde honom till en tävling om den vackraste polarhunden, han vann.

Under tiden sammanträde os tre vise männen, varav en var en kvinna. De skreko, de slogo, men de kunde inte ensas, tills en sagt Stig Gabriel sao, kan vi inte ta bort honom helt enkelt. Man tänkte, o tänkte, men man ver tvungen att erkänna att man inte hade någon laglig rätt till detta, man tänkte igen, nu vet jag skrek Maria Magdalena, han får bilda en egen klubb, det är ju populärt i dessa dagar. De skrek då de andra vise männen, så gör vi. Förslaget gick ut på remiss till Polarhundsklubben och svenska Siberian Husky klubben. Men där gick det inte alls som de tre vise männen, varav en var kvinna, hade tänkt sig. Bägge os stora klubbarna sao, men där finns hunden, han ska vara med oss, det höll på att bli ett av Århundradets största bråk, igen. FN, i New York sammanträde, inget resultat. Under tiden hade en av de tre vise männen, han med Husky ögonen, fått en iub; han sao. Kära vänner, låt oss sluta freu, låt oss gå samman i en enda stor och trevlig sammanslutning, och värna om inte bara den fantastiske Jisses, utan om alla våra vänner polarhunderna. Men skreko alla dessa kloka männskor, halkeluja, och alla dessa männskor, tog vaganura i handen, och den största och underbaraste julefrid lägrade sig över den lilla staden, det lilla lilla huset, de små små fönstren, de små små rummen, och alla de vackra polarhunderna i det lilla lilla lancet. Och så levde de alla lyckliga, polarhundar och männskor i all evig tid män.

Hjärtliga hälsningar kamrater medlemmar, dankskr

Lars o Kikki ejervner

Nunnaq o Lupus

Kristineberg

ANGÅENDE INSÄNDARE

Personangrepp och annan "pajkastning" undanbehörs i fortsättningen. Debattnivån i senare nr. av tidskriften har tenderat att sjunka under vad som vi anser är till gagn för klubben. Låt oss i fortsättningen föra en konstruktiv debatt.

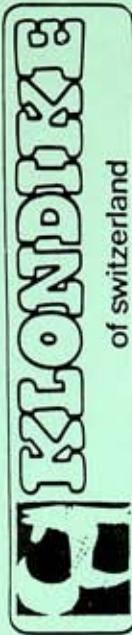
Vi vill gärna ha in små berättelser, gärna med bilder, där du berättar om vad du och dina hundar haft för er i vinter.

Söla med dig av dina erfarenheter. Ge gärna förslag på verksamhet som saknas eller kan göras bättre.

Till sist, en härlig värvinter till er alla.

FÖRIRÖNTGADE POLARHUNDAR

- ALASKAN MALAMUTT: Jeremy Vom Mount-Kinley. e. Durango Vom Mount-Kinley u. Dark Lady Vom Mount-Kinley (Västtyskland) Åg. Ulf Kronudd, Färjestaden.
- GRÖNLANDSHUND: Nanuk e. Brålandets Mikak u. Aninga. Åg. Anders Jönsson, Östersund.
Doola e. Trekkhundklubbens Angiaq u. Buffa. Åg. Anders Jönsson, Östersund.
- SIBERIAN HUSKY: Teiko e. Nigg u. Tielku. Åg. Mats Lundin, Hemmingsmark.
Kimassabi e. Finnemarca's Teepee u. Jagna av Vargevass. Åg. Kenneth Norlén, Bredbyn
Duszniki e. Bjönn u. Alazeja. Åg. Rose Schönnung, Västervik.
Elusja e. Trail-Slayer Of Kolyma u. Bozene. Åg. Lennart Schönnung, Västervik.
Yarak e. Monadock's Papik of Mekusak u. Mekusaks Luba Åg. Ann Wessman, Hägersten
Jarmo e. Cinnaminson u. Some-Come-A- Rannin av Vargevass Åg. Eva Ylikarjula, Storå
Polarmarkens Kalinka e. Polarmarkens Bowgli u. Umiak. Åg. Mats Lundin, Hemmingsmark.
Mekusaks Breccia e. Mekusaks Chinook u. Kree Vanka Sitka. Åg. Reine Serneberg, Björketorp.
- GAMOJEDHUND: Nusse e. Smökklippan Truls, u. Anu. Åg. Carole Rückman, Köping.
Fe'rox e. Sarbessa Imperial Star, u. Yessy, Åg.
Kenneth Pihlström, Kumla
Anki e. Ray, u. Brålandets Sessan. Åg. Gunilla Klang, Ljusdala.
Explorers Lady Joann e. Höymarkens Don Geronimo, u. Ghatazah of Antares. Åg. Birgit Hillerby, Ruddinge.
Eros. e. Sarbessa Imperial Star, u. Irja. Åg. Ann-Christine Fermata, Tyresö
Olinka e. Kans&Pöhj Va, 7-68 Niklas u. Mirka. Åg.
Ulrika Botzsky, Falun.
Kunnigunda e. Bamse u. Tenna. Åg. Birgitta Hedin, Pitch.
Amira e. Lumikin Lillnikke u. Flame. Åg. Bengt-Olov Svensson, Trönödal.
Jane o. Pride, u. Jessika. Åg. Kerstin Götsesson, Söllnäs.
Thågårdens Carmenita e. Tage. u. Camilla. Åg. Irene Widlund, Eskilstuna.
Narina e. King, u. Cherrie. Åg. Maria Sundberg, Vimmerby
Anisín e. Lumikin Lillnikke. u. Tchita. Åg. Tarja Arling-Tjäder, Västerås.
Explorers Mata Topa.e. Kaujas Cochise of Snowcliffe u. Explorers Akela. Åg. Hans Bergendahl, Köping.
Great-Nina e. Golden-Days.u. Poshka. Åg. Elga Karlsson Stora Skedvi.
Päl e. Sleigprince of Chwenna, u. Lady. Åg. Jens Wahlström, Karlsborg.
Thågårdens Cello e. Tage, u. Camilla, Åg. Ewa Petersson Tumba.

NOME-SLÄDE MODELL SEGEBADEN-KLONDIKE

Tävlingssläde Nr 1

Avsedd för 2–4 hundar

Vikt: 8 kg

Dimensioner: 220×53×90 cm

Nome-slädan är tillverkad helt i ask.
Medarna har P-tex-belag.

SEGEBADEN-BERG AB presenterar i samarbete med KLONDIKE of SWITZERLAND ett komplett utrustningsprogram för Nome-Style.

SEGEBADEN-BERG AB

Fack 65 - 783 01 Säter - Tel. 0225 - 50015